



Restes de l'antiga església de Sant Mateu i del cementiri

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer de la Masia - Urbanització de can Julià
Emplaçament: Al costat de la masia de can Julià i de la casa de cal Cinto, a pocs metres al nord-est de la masia
Alçada: 297m

Coordenades:

Latitud: 41.37972
Longitud: 1.91248
UTM Est (X): 409064
UTM Nord (Y): 4581482

Classificació

Número de fitxa: 08295-784
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle: XIII-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Molt degradat, cobert de vegetació.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Vallirana

Fitxes associades:

[Can Julià](#)

[Església parroquial de Sant Mateu](#)

[Avenc Marcel](#)

Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat

Descripció

Restes de l'antiga església de Sant Mateu situades prop de la masia de can Julià. Es tracta de les restes d'un edifici de planta més o menys rectangular, que conserva una alçada aproximada d'un metre en els murs perimetrals. Aquests estan bastits en pedra de diverses mides sense treballar, lligada amb morter de calç. Alguns paraments estan arrebossats internament. S'observen paraments de factura diferent i diverses reformes modernes. A la cantonada sud-oest de la construcció hi ha una barraca de pedra amb el sostre enrunat. La zona està completament coberta de vegetació. Pel que fa al cementiri, cal dir que no s'ha pogut localitzar, tot i que segons les informacions aportades pels veïns de la zona, estaria situat dins d'una finca delimitada pel carrer de la Masia i l'entrada a la casa de cal Cinto, al nord de la masia de can Julià. Pel sembla, quan la zona era conreada com a horts, havien aparegut algunes restes pertanyents a aixovars funeraris dels possibles individus inhumats.

Història

La primera referència documental d'una església de Sant Mateu a Vallirana es troba en la consagració de la parròquia de Sant Esteve de Cervelló l'any 1231. En ella apareix una "ermita de sant Mateu" com a capella sufragània de l'anterior. Menciona que està situada a l'"Hort de can Julià", als "Corralets de l'Olivella" (Roig, 2001: 9). Pel que sembla, a l'ermita no s'hi feia missa de forma continuada i la població havia d'anar a Cervelló o a d'altres indrets. Tot i això, l'any 1359 s'obté una llicència que autoritza a fer-hi missa i passa d'estar sota la jurisdicció del monestir de Sant Cugat a l'arquebisbat barceloní. En un document del segle XVI, consta que el temple va estar temps mig abandonat. Posteriorment, en la visita pastoral del bisbe de Barcelona de l'any 1735, consta que el temple era públic, tenia diversos altars amb imatges i s'hi feia missa cada dos diumenges. També s'aconsegueix en aquesta visita tenir fonts baptismals i cementiri. A partir de l'any 1740 s'aconsegueixen més millores en aquest sentit (missa cada diumenge i festius, baptismes, matrimonis i enterraments, així com una vicaria). Finalment, l'any 1801 es donà permís per edificar el temple parroquial actual.

Bibliografia

AMICS DE VALLIRANA (2007). La Vallirana del segle XX. Imatges i Memòria. Vallirana: Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, p. 147. GAVÍN BARCELÓ, Josep M. (1988). Baix Llobregat. Barcelona: Pòrtic, col. Inventari d'esglésies, 21, p. 147. [Http://vallirana.cat/ca/patrimoni-esglesia](http://vallirana.cat/ca/patrimoni-esglesia) (Consulta: 19-06-2017). [Http://www.enciclopedia.cat/EC-GEC-0069315.xml](http://www.enciclopedia.cat/EC-GEC-0069315.xml) (Consulta: 19-06-2017). ROIG LLORT, Anna; SIMÓ TARRAGÓ, Manuel (2001). Sant Mateu de Vallirana 150 anys: història i vida d'un poble i d'una parròquia (1851-2001). Vallirana: Parròquia de Sant Mateu, p. 9-12. SAURET I CATASUS, Jaume; GONZÁLEZ MORENO-NAVARRO, Manuel (1989). Vallirana. Dades històriques (904-1900). Homes, fets i gents. Vallirana: Amics de Vallirana, p. 17-19, 98-99, 103, 107, 109-110.

